

Kr., og undtager dem, som ere bedre stillede, som ere saa heldige at faa en god Akkord. Jeg maa fremdeles fastholde dette Forslag, jeg siger, det er betimeligt og beskedent, det er et Forslag, der motiverer sig selv.

Martin Olsen: Den højtærede Forsvarsminister nævnedes nu igen en Række Tal, som vi, synes det mig, have hørt adskillige Gange tidligere, men Tallene blive ikke bedre derved. Det, Ministeren nævnedes, var Slutlønnen, som Folk naa, naar de ere henvend 40 Aar. Den højtærede Minister nævnedes først Begyndelseslønningerne, de lave Lønninger, men derefter eksperimenterede han sig gennem 16-Aars Tillæget op til Lønningerne i 40 Aars Alderen, i hvilken de gennem deres Anciennet kunne naa til 13—1400 Kr. Men det er de lave Lønninger, vi tale om, Folk ere ikke fødte 40aarige, de skulle være en vis Tid paa Orlogsværftet, mindst 16 Aar, inden de naa saa vidt, og saa er det endda et Spørgsmaal, om de naa det.

Hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sagde om Gennemsnittet, er ganske rigtigt; det nytter ikke, at vi paa Papiret have staaende nogle Lønninger, som vise et vist Gennemsnit. Jeg har gentagne Gange paavist, hvor falsk et Billede Gennemsnittet giver, man bør opstille Lønningerne i Grupper og se, hvor mange der er i hver Gruppe, saa vil man kunne se, hvorledes Forholdet er. Det Gennemsnit, der fremkommer ved at dividere Arbejdernes Antal i den indtjente Løn, er ganske misvisende.

Den højtærede Minister synes at gaa samme Vej som Kommissionen. Denne har bestaaet af militære, de have kun set lige ud, set de nuværende Forhold og det, som kræves, men ikke det, der laa imellem. Det Andragende, Arbejderne have indsendt, har, som Navnet angiver, været et Andragende, som kunde imødekommes helt eller delvis, det har ikke været et Ultimatum. Man har, for at blive fri for højere Lønninger, først stillet alle disse mange Tal op og sagt: Konsekvenserne blive saa og saa store, det er derfor umuligt at diskutere den Ting. Jeg tror gerne, at de opstillede Tal, Antallet af Arbejdere osv., ere rigtige, men det er Beregningsmaaden, som er forkert. Man kan ikke faa Gennemsnitstimelønnen ud ved at drage Ferie- og Sygedage fra det samlede Aars Arbejdstimer og derefter dividere det tilbageblevne Antal Timer i det Beløb, Ar-

bejderne have faaet, thi saa fremkommer der selvfølgelig en højere Timeløn, end de faktisk have faaet.

Den højtærede Minister talte hele Tiden om Sygedage, om Pension og alt det, men vi have jo Alderdomsunderstøttelsesloven og Sygekasseloven, som ogsaa give andre Arbejdere den Fordel, her omtales; det lader man ganske ude af Betragtning. (Afbrydelse.) Til Dels i alt Fald, om end ikke ganske det samme. Det maa man regne med. Men man har væltet alt det som en Fordel over paa Orlogsværftets Arbejdere og sagt, at det havde de ganske for sig selv, men det have de jo slet ikke. Jeg skal gøre opmærksom paa, at andre faa det samme. Københavns Kommune har stillet sig anderledes kulant end Staten, idet den giver sine Arbejdere, naar de have været der et Aar i fast Arbejde, Løn under Sygdom, og den Tid, for hvilken de faa Løn under Sygdom, stiger med Aarene. Pensionsretten indtræder efter 15 Aars Forløb, medens den under Staten først indtræder efter et længere Aaremaal. Københavns Kommune er her foran Staten, og de offentlige Virksomheder, synes jeg, burde ikke staa tilbage for og skulde ikke kunne sammenlignes med de private, som man her har villet gøre, navnlig naar Sammenligningen hviler paa et urigtigt Grundlag, saaledes som jeg paastaar.

Den højtærede Minister var saa overordentlig glad for den Stenograf, som havde været til Stede og havde nedprentet det, som Arbejderne havde sagt i Kommissionen; den har været saa snedig at gøre det, for at man ikke bagefter skulde paastaa, at der var sket noget galt. Vi have imidlertid ikke nogen som helst Interesse i at læse i Protokollen, hvad Værftsarbejder Petersen og Smed Sørensen have sagt, det er hele Maaden, hvorpaa Resultatet er kommet til Veje, hele Beregningsmaaden, det kommer an paa, og paa dette Punkt vil jeg fritage Stenografen, han har ikke haft noget at gøre med at beregne Timelønnen paa et falsk Grundlag. For en Gangs Skyld vil jeg i denne Sag være enig med den højtærede Minister, nemlig i hans Henstilling til Finansudvalget om at lade Betænkningen trykke som Bilag til Finanslovbetænkningen. Det vil ogsaa jeg tilraade, idet da ogsaa andre end vi, som tale om Sagen i Dag, kunne se paa Forholdet, og det kan blive underkastet den Behandling, det skal. Jeg vil henstille, at saa mange som muligt kunne faa denne Betænkning, at den kommer til de Folk,